

ONTRAFELD

I Geestelijke leiders

In de jeugdroman 'Epinona' van Marc De Bel uit 2009 volgen we het leven van het Keltische meisje Epinona in de 1e eeuw v.Chr. In deze fragmentjes lees je hoe ze met haar stamgenoten deelneemt aan het Belenosfeest.

Boven op de heuveltop stonden twee metershoge torens van dwars op elkaar gestapelde eikenhouten boomstammen. Tussen de twee houttorens stonden drie druiden, als stenen beelden, met achter hen een groepje leerling-druïden. De ondergaande zon wierp hun lange schaduwen over de grasgroene heuvel. De lange stroom toeschouwers vloeide naar alle kanten uit en vormde een grote halve kring rond koning Catuvolcus en koning Ambiorix, die samen met hun gevolg en de edelen van de stam op houten blokken voor de twee torens hadden plaatsgenomen.

Het rumoer verstomde toen Brianos, de bard, naar voren trad en tot bij de het druïdentrio liep. De middelste druïde zette een stap naar voor en schraapte zijn keel. Het werd op slag muisstil op de heuvel. 'Naar goede, aloude gewoonte wordt het ontsteken van vreugdevuren ook dit jaar voorafgegaan door een verhaal. Daarvoor geef ik het

woord aan Brianos'. De bard maakte een buiging en gaf de leerlingen een teken. De vijf mannen namen elk een lier en begonnen er op te tokkelen.

....

De sfeer zat er intussen goed in. De kruiken met corma gingen steeds vlotter van hand tot hand. Wat verderop in de menigte zag ik ook Arboris, samen met enkele vrienden en ... mams.

Ook zij namen om de beurt een stevige slok uit een klein kruikje. Mams' ogen straalden. Ik wuifde naar haar, maar ze merkte mij niet op.

'Kijk!' zie Timon opeens. 'Ze gaan de torens in brand steken!' Er steeg een luid gejoel op toen de grootste druïde een brandende fakkel op een van de torens wierp. Het gejuich zwol nog aan, toen de opperpriester ook de tweede toren in brand stak.

De vlammen laaiden al snel hoog op en likten verlekkerd aan het hooi tussen de houtblokken. De andere twee druïden staken nu ook de vier met stro omwikkelde karrenwielen in de fik en rolden die onder luid applaus de heuvel af. De vijf leerling-druïden liepen als eersten tussen de twee brandende torens en knielden voor de grootste druïde, die hen elk plechtig een takje maretak en taxus overhandigde.

'Nu zijn het ook volwaardige druïden', zei Timon. Wat verderop staarde Brent met open mond en grote ogen naar het schouwspel. 'Zou jij ook druïde willen worden, Timon?' vroeg ik. 'Nee hoor! Jij wel soms?' Nee, maar Brent wel, denk ik. Hij ...'

'Kijk! Broin en Lena lopen tussen de vreugdevuren! Nu zijn ze officieel verloofd'.

'En hoeven ze het niet langer stiekem in de struiken te doen', grijnsde ik.

Uit: Epinona, Marc De Bel, 2009, Manteau